

Pane, daj nám čas

Evanjelium dáva každému nádej. Je to podobne, ako keď každé semeno, ktoré sa zaseje do zeme dostane šancu na vzklíčenie, tak každý z nás od narodenia dostane šancu na to, aby priniesol svetu úrodu, úrodu dobra.

Boh je nekonečne dobrý, ale ak niekto odmieta jeho dobrotu, a nepustí pravého Boha do svojho života a zatvorí si dvere pred jeho radostnou zvesťou, tak ...tam končí Božia trpezlivosť...to už nie je o Bohu, ale o nás.

Podobenstvo dnešnej nedele je o figovníku, ktorý dostal šancu, ale neprinášal úrodu 3 roky. Boh mu dáva ešte rok, veď možno konečne zarodí.

Koľkokrát sme žiadali od Boha odpustenie? Koľkokrát sme sľubovali pri spovedi, že sa polepšíme a koľkokrát sme sa vrátili k starým hriechom? Koľkokrát sme dostali šancu zmieriť sa? Koľkokrát Boh povedal: „Ešte rok!“. Boh je ten, ktorý má právo rozhodnúť, či bude ešte rok, alebo už nebude.

Podobne, ako to je s konkrétnym človekom, tak je to s celým svetom. Ostali sme všetci prekvapení z pandémie, pre ktorú umierali naši známi, príbuzní. Ale javí sa, že šanca na nápravu nebola využitá. Hneď za tým prišla vojna v našej blízkosti. A komu to pomohlo na životnú zmenu? Zmenili sa ľudia, zmenili si svoje hodnoty, zmenili sa národy? Všetko ostalo ako pred pandemiou a často aj v horšom stave.

Boh aj dnes hovorí každému z nás, ktorí spolu tvoríme tento svet: „Teraz máš ešte čas.“ Ten čas nemajú milióny, ktorí nečakali, že zomrú tak rýchlo, ale pandémia si zobrala ich životy. Ešte šancu majú tí, kde sa nebojuje, ale mnohí, ktorí sa stali súčasťou vojny, ktorí nestihli odísť z vlasti...mnohí už šancu priniesť dobrú úrodu nemajú.

Múdrosť človeka, múdrosť sveta sa meria tým, čo dobré nechá po sebe, aké hodnoty dá svojmu okoliu, koľko dobra odovzdá druhým. My aj dnes pozeráme, ako sa posúvajú zbrane na Ukrajinu a politici to obhajujú ako múdre rozhodnutie. Namiesto väčšej snahy rokovať a hľadať dohodu (čo je prejavom múdrosti) pozeráme ako svet dáva zbrane na ďalší boj. Kto tie miliardy uhradí a kedy? Niekto to bude musieť všetko splatiť, toto budú splácať generácie, tak je to vždy po vojne.

Ďalšie zbrane znamenajú ďalšie ľudské obete, ďalšie zbúrané domy, zdevastované pozemky. Kto to uhradí? Koľko miliárd bude nutné zaplatiť za obnovu Ukrajiny? Múdry Boh vníma toto zlé konanie a hovorí si „dokedy ešte“?

PROGRAM 21.3.-27.3.	<i>Veľké vojny neovplyvníme, nerobme malé vojny!</i>	
Pondelok – 21.3. Féria	<u>17.00</u>	† Jozefína † Michal Ontkoc
Utorok – 22.3. Féria	<u>7.00</u>	† Ján 10. výročie smrti č.200
Streda – 23.3. Féria	<u>7.00</u>	† Margita 10. výr. smrti † Štefan † Jozef † rodina Harvanová č. 193
Štvrtok – 24.3. Féria		
Piatok – 25.3. ZVESTOVANIE PÁNA Slávnosť	<u>17.00</u>	† Jozef č. 307
Sobota – 26.3. Féria	<u>9.00</u>	† Štefan
NEDEĽA –27.3. ŠTVRTÁ POSTNÁ NEDEĽA (Nedeľa Laetare)	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Na úmysel

PROGRAM 28.3.-3.4.	<i>40 dní je čas na zmenu, zmeníme sa?</i>	
Pondelok – 28.3. Féria	<u>7.00</u>	† Vlasta † Ján 10. výr. smrti
Utorok – 29.3. Féria		
Streda – 30.3. Féria	<u>17.00</u>	Za manželov Martina a Katarínu Mikolašíkových
Štvrtok –31.3. Féria	<u>7.00</u>	Za ZBP a dary Ducha Svätého pre Štefana 65 rokov života a jeho rodinu č. 142
Piatok – 1.4. Féria Prvý piatok	<u>17.00</u>	† Michal † Mária † Štefan
Sobota – 2.4 Féria	<u>8.00</u>	† Štefan č. 156
NEDEĽA –3.4. PIATA POSTNÁ NEDEĽA	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	† Jozef Blaha 2. výr. smrti

1. Sv. spoveď k Prvému piatku bude v sobotu 26. 3. 2022 od 8,00 hod.

**Aj klebety môžu zabíjať,
pretože ničia povest' ľudí!
Ohováranie je veľmi zlé!
Som o tom presvedčený,
že keby si každý z nás dal
predsavzatie zbaviť sa
ohovárania, stane sa svätým!**

f Habemus Papam - Sv.Otec František

1. Budúcu nedeľu pri sv. omšiach bude zbierka na pomoc prenasledovaným kresťanom a vojnovým utečencom.
2. V tomto týždni je Prvý piatok v mesiaci.

V záchytnom tábore v Humennom potrebujú našu pomoc:

1. Od budúceho týždňa od piatku nemajú nahlásených dobrovoľníkov, ktorí by im pomohli v čase od 8.00 – 15.30 h (1, 2 dni, kto koľko môže)
2. V tábore sú starí ľudia, ktorým pomáha prešovský samosprávny kraj a mladé ženy s deťmi – spia v stanoch, kto môže ich ubytovať, nech zavolá na Obecny úrad.

*Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej.
Text neprešiel jazykovou úpravou.*

Sv. Otec – jednanie s patriarchom

V stredu 16. marca popoludní sa uskutočnil rozhovor cez diaľkové videospojenie medzi pápežom Františkom a patriarchom Moskvy a celého Ruska Kirillom. Hovorili o úlohe kresťanov urobiť všetko pre mier a na pomoc trpiacim. Zhodli sa na dôležitosť rokovaní pre zastavenie vojny na Ukrajine a na tom, že „Cirkev nesmie používať jazyk politiky, ale jazyk Ježiša.“ „Sme pastiermi toho istého svätého ľudu, ktorý verí v Boha, v Najsvätejšiu Trojicu, v Presvätú Bohorodičku: preto sa musíme zjednotiť v úsilí pomôcť mieru, pomôcť tým, ktorí trpia, hľadať cesty pokoja na zastavenie paľby“. „Ako pastieri“ - pokračoval pápež - „máme povinnosť byť nablízku všetkým ľuďom, ktorí trpia vojnou, a pomáhať im. Kedysi sa aj v našich cirkvách hovorilo o svätej vojne alebo o spravodlivej vojne. Dnes už nemožno takto hovoriť. Rozvinulo sa kresťanské povedomie o dôležitosť mieru“. A súhlasiac s patriarchom, že „cirkvi sú povolané prispievať k posilňovaniu mieru a spravodlivosti“, pápež František uzavrel: „Vojny sú vždy nespravodlivé. Pretože ten, kto za to platí je Boží ľud. Naše srdcia nemôžu neplakať zoči-voči zabitým deťom, ženám, všetkým obetiam vojny. Vojna nikdy nie je cestou. Duch, ktorý nás spája, nás ako pastierov žiada, aby sme pomáhali národom, ktoré trpia vojnou.“

Neverme klamstvám – aj keď nám ich 100x zopakujú

Dnes všetci žijeme tým istým, a to situáciou na Ukrajine. Darmo by som tu rozoberal iné veci, či osobnosti. Je čas rozprávať o tom, čo práve žijeme. Nie je jednoduché zorientovať sa v tých klamstvách, čo sa nám denne posúvajú. Média si robia svoju škaredú, ale verte že dobre platenú politiku. Informujú nás prehnane, o katastrofách, ktoré neboli až také vážne, len aby sme verili tomu, čo sa deje, hoci sa to až tak ešte nedeje.

Ak je vojna, tak propaganda – zahmlievanie reality – funguje na oboch stranách, to je pre vojnový stav normálne. A čo máme robiť? VYPNITE TELEVÍZOR!!! Prestaňte pozerat' nezmyselné správy, ubíja to každého! Dost'! Prejdite si program a pozerajte len to, čo vás zaujíma, ináč vás to ubije! Najprv covid a teraz vojna? Je to ako scenár zo zlého filmu. Tento scenár má svoj cieľ, ale diabolský, nie božský. Cieľom je otráviť a znechutiť ľudí žiť. Ľudia, ktorí sú takto už dlhodobo masírovaní, podľahnú hocičomu, hocijakému klamstvu, lebo ich myseľ je oslabená.

Čo robiť? Zopakujem, vypnúť televízor. Druhým krokom je nájsť si pravidelnú prácu, zvolit' si denný program dňa, kde „hlúposti“ nebudú mať svoje miesto. Je čas pôstu, prajem nám všetkým, aby sme využili tento čas pre zmenu ku aktívnejšiemu životu.

MENO UPRAŤOVAČKY

Jeden príbeh hovorí, že na jednej prestížnej univerzite dal profesor anatómie všetkým študentom záverečný test. Jeden zo študentov si podrobne prešiel detaily testu a rýchlo odpovedal na všetky otázky, len na poslednú nepoznal odpoveď: „Ako sa volá pani upratovačka krstným menom?“

Nebudem dnes rozoberať dialóg tohto študenta so svojím profesorom o tom, ako vedel na všetko bravúrne odpovedať, len nevedel, kto na univerzite denne upratuje a čistí a utiera neporiadok za ním a za jeho spolužiakmi.

V mnohom sa podobáme tomuto študentovi. Sústredíme sa na mnohé veci: na omšu v rádiu, na Korunku o 15. h, ale popritom nám, mnohým unikajú iné veci. Po rokoch si vypracujeme určité stereotypy, o ktorých sme si 100 % istí, že sú správne, ale nie sú. Naše zaužívané spôsoby majú nedostatky, ale nie sme v stave pripustiť to!

Príbeh o „mene upratovačky“ nechváli farníkov, ktorí „všetko“ vedia. Tento príbeh je o tom, čo nám uniká a čo veľmi ťažko dokážeme zistiť. Mnohí sa v tomto momente opýtajú: „A čo nám uniká, keď...sa pravidelne modlím, chodím do kostola, pristupujem k sviatostiam.“ Je ťažké dať každému odpoveď na túto otázku, ale pre mnohých odpoveďou môže byť, že i tak ti chýba: „Pravidelný a úprimný úsmev na tvári“, „Pekný vzťah ku všetkým ľuďom v tvojom okolí“, „Radosť z výsledkov práce, zo snaženia druhých“, „Chýba ti krok dopredu v konaní dobra“ (lebo sa ti nechce), „Radosť z dávania z toho čo máš“, „Chýba ti odvaha urobiť gesto dobra, ktorým prekonáš svoje lakomstvo“.

Zdroj: Život je zaujímavý, str. 34

KTO OTVORÍ SVOJE DVERE?

V predvianočnom období sme uvažovali o utrpení svätej rodiny, ktorej ostali zatvorené dvere vtedajších domovov a nakoniec ostali v maštali, v chlieve a tu sa narodil Boží syn.

Po tieto dni prechádzajú hranice ženy s deťmi. Prvé noci musia prespať v chladných podmienkach. Nie je veľký rozdiel v „komforte“ Svätej rodiny a týchto odídcov. V chladných stanoch spia starí a nevládni ľudia a mladé ženy s malými deťmi. Štát ešte na to „nestihol“ reagovať, a na naše volanie v obecnom rozhlase ostalo zatiaľ zvláštne a smutné ticho... Ježišovi súčasníci mali podobné výhovorky, aké majú mnohí ľudia z nášho okolia. „Nech sa o nich postará niekto druhý...štát, obec, charita..., alebo sused, ktorý má väčší dom, viac peňazí.“ Sv. rodina presne pre takéto výhovorky spala v maštali!

Dnes som videl foto usmiateho úprimného Slováka, ktorý našiel rodinku Ukrajincov na benzínke a zobral si ich domov. Dnes je táto rodinka vo Švédsku, ale vravia, že by radšej boli u toho neznámeho úprimného Košičana, ktorý ich náhodne našiel, zobral domov a postaral sa o nich. Je čas ukázať či krst a chodenie do kostola mali zmysel, či máme zmysel pre konanie dobra pre tých, ktorí to dnes od nás potrebujú.

